

Reguli de procedură arbitrală

Capitolul I

Dispoziții generale

Art. 1 – (1) Prezentele reguli de procedură arbitrală se aplică în arbitrajul comercial organizat de Camera de Comerț și Industrie a Municipiului București.

(2) Organizarea acestui arbitraj se face prin Curtea de Arbitraj Comercial de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a Municipiului București, denumită în continuare Curtea de Arbitraj sau Curtea, în condițiile Regulamentului său de organizare și funcționare precum și ale prezentelor Reguli, elaborate în baza dispozițiilor Codului de procedura civilă, Cartea a IV-a „Despre arbitraj”.

Art. 2 – (1) Curtea de Arbitraj organizează și administrează soluționarea, pe calea arbitrajului, a unor litigii interne sau internaționale dacă părțile au sesizat-o în temeiul unei convenții arbitrale scrise.

(2) În înțelesul Regulilor de față, litigiul arbitral este orice litigiu derivând dintr-un contract, inclusiv referitor la încheierea, executarea sau desființarea lui, ca și din alte raporturi juridice comerciale ori civile arbitrabile.

(3) Litigiul este intern când decurge dintr-un contract care nu conține elemente de extraneitate și este internațional când decurge dintr-un contract sau din alte raporturi juridice cu elemente de extraneitate sau care interesează comerțul internațional.

Art. 3 - Persoanele care au capacitatea civilă deplină de exercițiu a drepturilor pot conveni să soluționeze pe calea arbitrajului litigiile patrimoniale dintre ele, în afară de acelea care privesc drepturi asupra cărora legea nu permite a se face tranzacție.

Art. 4 – (1) Arbitrajul poate fi încredințat, prin convenție arbitrală, uneia sau mai multor persoane, investite de părți sau în conformitate cu acea convenție, să judece un litigiu determinat și să pronunțe o hotărâre definitivă și obligatorie pentru părți. Arbitrul unic sau, după caz, totalitatea arbitrilor astfel investiți constituie, în sensul prezentelor Reguli, tribunalul arbitral.

(2) Soluționarea litigiului revine exclusiv tribunalului arbitral.

Art. 5 – În cazul în care s-a încredințat Curții de Arbitraj organizarea unui arbitraj, prin însuși acest fapt părțile au acceptat prezentele Reguli, afară numai dacă, odată cu încredințarea organizării arbitrajului, părțile au optat, în scris sau prin declarație în fața tribunalului arbitral, pentru alte norme de procedura.

Art. 6 – (1) În întreaga procedură arbitrală trebuie să se asigure părților, sub sancțiunea nulității hotărârii arbitrale, egalitatea de tratament, respectarea dreptului la apărare și a principiului contradictorialității.

(2) Tribunalul arbitral trebuie să fie imparțial și să asigure desfășurarea procesului într-un mod echitabil și finalizat într-un termen rezonabil.

Art. 7 – (1) Curtea de Arbitraj, tribunalul arbitral, precum și personalul Camerei de Comerț și Industrie a Municipiului București au obligația să asigure confidențialitatea procesului de arbitraj, abținându-se de a publica sau a divulga

datele de care iau cunoștință în îndeplinirea atribuțiilor ce le revin, fără a avea autorizarea părților.

(2) Dosarul litigiului este confidențial. Nici o persoană, în afara celor implicate în desfășurarea litigiului respectiv, nu are acces la dosar fără acordul scris al părților.

(3) Procesul arbitral nu este public.

Art. 8 – (1) Hotărârile arbitrale pot fi publicate integral numai cu acordul părților. Ele pot fi însă publicate parțial ori în rezumat sau comentate sub aspectul problemelor de drept ivite, în reviste, în lucrări sau culegeri de practică arbitrală, fără a se da numele său denumirea părților, ori date care ar putea prejudicia interesele lor.

(2) Președintele Curții de Arbitraj poate autoriza, de la caz la caz, cercetarea dosarelor în scopuri științifice sau documentare, după soluționarea litigiilor și numai dacă în acele dosare s-au pronunțat hotărâri judecătorești irevocabile.

Art. 9 – (1) Părțile au îndatorirea să-și exercite drepturile procedurale cu bună credință și potrivit scopului în vederea căruia au fost recunoscute. Ele vor coopera cu tribunalul arbitral pentru desfășurarea corespunzătoare a litigiului și pentru finalizarea acestuia în termenul stabilit.

(2) Orice act de obstrucționare sau de tergiversare a litigiului constituie o încălcare a convenției arbitrale.

(3) În orice stadiu al litigiului, tribunalul arbitral va încerca soluționarea acestuia pe baza înțelegerii părților.

Capitolul II

Convenția arbitrală

Art. 10 – (1) Convenția arbitrală se încheie în scris, sub sancțiunea nulității.

(2) Ea se poate încheia fie sub forma unei clauze compromisorii, înscrisă în contractul principal, fie sub forma unei înțelegeri de sine stătătoare denumită compromis.

(3) Validitatea clauzei compromisorii este independentă de aceea a contractului în care a fost înscrisă.

Art. 11 – Convenția arbitrală poate rezulta și din introducerea de către reclamant a unei cereri de arbitraj și acceptarea de către pârât ca această cerere să fie soluționată de Curtea de Arbitraj.

Art. 12 – (1) În condițiile legii sau ale convențiilor internaționale la care România este parte, statul și autoritățile publice au facultatea de a încheia convenții arbitrale.

(2) Persoanele juridice de drept public care au în obiectul lor de activitate și activități economice, au posibilitatea de a încheia convenții arbitrale, în afară de cazul în care legea și actul lor de înființare sau de organizare dispune altfel.

Art. 13 – (1) Convenția arbitrală exclude, pentru litigiul care face obiectul ei, competența instanțelor judecătorești.

(2) Tribunalul arbitral își verifică propria sa competență de a soluționa litigiul și hotărăște în această privință printr-o încheiere care se poate desființa numai prin acțiunea în anulare introdusă împotriva hotărârii arbitrale.

Art. 14 – (1) Președintele Curții de Arbitraj poate refuza organizarea unui arbitraj dacă există îndoieli sau contestații cu privire la existența convenției arbitrale sau dacă apare că aceasta este caducă sau inoperantă.

(2) În cazul în care cel puțin una din părți stăruie în organizarea arbitrajului, Curtea de Arbitraj îi va da curs, urmând ca tribunalul arbitral să se pronunțe asupra existenței sau validității convenției arbitrale.

Capitolul III

Arbitrii. Constituirea tribunalului arbitral

Termenul și locul arbitrajului

Art. 15 – (1) Poate fi arbitru orice persoană fizică, cetățean român sau străin, care are capacitatea deplină de exercițiu a drepturilor, se bucură de o reputație bună și are o înaltă calificare și experiență în domeniul dreptului comercial și al relațiilor economice internaționale.

(2) Arbitrii sunt înscrși, cu acordul lor, într-o listă care va cuprinde: numele și, după caz, ocupația, specialitatea, titlurile sau prezentarea succintă a activității profesionale a fiecărui arbitru.

(3) Părțile sunt libere să numească arbitri și persoane neînscrise în lista de arbitri, care prin competență și probitate se bucură de încrederea lor.

(4) Arbitrul care este și avocat, înscris pe tabloul avocaților compatibili, nu poate fi arbitru într-un litigiu aflat pe rolul Curții de Arbitraj cu privire la care a desfășurat sau urmează a desfășura activități avocațiale; de asemenea, nu poate reprezenta sau asista vreo parte în fața acestei Curți.

(5) Avocatul înscris în lista de arbitri întocmită de Curtea de Arbitraj nu poate exercita activități avocațiale în cadrul Curții, nici direct nici prin substituirea de către un avocat din cadrul formei de exercitare a profesiei de avocat din care face parte acel arbitru sau de către alt avocat.

Art. 16 – (1) Părțile stabilesc dacă litigiul se judecă de către un arbitru unic sau de doi ori de mai mulți arbitri. Dacă părțile n-au stabilit numărul arbitrilor, litigiul se judecă de trei arbitri, câte unul numit de fiecare dintre părți, iar al treilea – supraarbitrul – ales de cei doi arbitri.

(2) Dacă există mai mulți reclamânți sau mai mulți pârâți, părțile care au interese comune vor numi un singur arbitru. În caz de neînțelegere arbitrul va fi desemnat de președintele Curții. Dacă acești reclamânți sau, după caz, pârâți nu au interese comune, fiecare parte își va numi un arbitru.

(3) Nici una dintre părți nu are dreptul să numească un arbitru în locul celeilalte părți sau să nomineze mai mulți arbitri decât cealaltă parte.

Art. 17 – Arbitrii sunt independenți și imparțiali în îndeplinirea atribuțiilor lor juridictionale. Ei nu sunt reprezentanții părților.

Art. 18 – (1) Când arbitrul unic sau, după caz, arbitrii nu au fost numiți prin convenția arbitrală, nici nu s-a prevăzut modalitatea lor de numire și nici nu s-a recurs la procedura prevăzută de art. 558 din Codul de procedura civilă, constituirea tribunalului arbitral se face după cum urmează:

a) prin cererea de arbitrare reclamantul va numi un arbitru sau va propune ca litigiul să fie soluționat de un arbitru unic, arătând numele acestuia;

b) prin întâmpinare sau înștiințare separată adresată Curții de Arbitraj, în termen de cel mult 20 de zile de la primirea cererii de arbitrare, pârâțul va numi un arbitru arătând numele acestuia sau, după caz, va răspunde la

propunerea reclamantului privind soluționarea litigiului de un arbitru unic precum și la persoana acestuia.

(2) Se recomandă părților ca o dată cu numirea unui arbitru să numească și un arbitru suplent.

(3) În cazul în care arbitrul numit nu figurează pe lista de arbitri, partea va indica numele, adresa și numărul de telefon sau de fax, precum și, pe cât posibil, datele prevăzute de art. 15(2) ale aceluia arbitru ca și ale suplentului, dacă acesta a fost numit.

(4) La cerere sau, în lipsă de reacție a părții, arbitrul și suplentul sunt desemnați de președintele Curții de Arbitraj.

Art. 19 – În cazul tribunalului arbitral compus din trei arbitri, cei doi arbitri numiți potrivit art. 18 vor proceda la alegerea supraarbitrului, în termen de 10 zile de la data primirii înștiințării pe care Curtea de Arbitraj le-a făcut-o în acest sens.

Art. 20 – (1) Numirea unui arbitru sau supraarbitru se face cu acordul său prealabil și scris, obținut de partea care îl propune ori, în cazul supraarbitrului, de cei doi arbitri.

(2) Dacă arbitrul sau supraarbitrul numit este înscris în lista de arbitri a Curții de Arbitraj, acordul se obține prin intermediul Secretariatului acestei Curți.

(3) Acordul arbitrului va cuprinde și o declarație scrisă a sa în care va arăta, sub semnătură, dacă are sau a avut vreodată relație cu părțile, dacă au existat sau există conflicte de interese și orice alte fapte sau împrejurări de natură să pună la îndoială independența și imparțialitatea sa. Dacă asemenea relații, conflicte de interese, fapte și împrejurări survin în cursul litigiului, arbitrul le va declara îndată. Declarația inițială precum și declarațiile ulterioare se depun la dosarul litigiului pentru ca părțile să ia cunoștință de conținutul lor.

(4) Acordul sau neacceptarea de a fi arbitru într-un anumit litigiu se comunică, în scris și nemotivat, Secretariatului Curții de Arbitraj, în termen de cinci zile de la data primirii de către arbitru a propunerii.

Art. 21 – (1) Dacă pârâțul nu răspunde în termen sau nu dă curs invitației de numire a arbitrului ori există neînțelegeri între părți cu privire la numirea arbitrului unic sau dacă cei doi arbitri nu cad de acord asupra persoanei supraarbitrului, președintele Curții de Arbitraj, după expirarea termenelor prevăzute la art. 18 și 19, va desemna arbitrul unic sau, după caz, arbitrul paratului sau supraarbitrul, cu acordul prealabil al acestora.

(2) Desemnarea se face în termen de cinci zile de la data când președintele Curții de Arbitraj a luat cunoștință de împrejurările arătate la alin. 1, în afară de cazul în care s-a prevăzut altfel în convenția arbitrală.

(3) Dacă, totuși, după desemnarea arbitrilor în condițiile alineatelor 1 și 2, pârâțul își va numi arbitrul cel mai târziu până la constituirea tribunalului arbitral, desemnarea făcută în acele condiții devine caducă.

Art. 22 – (1) Arbitrul poate fi recuzat pentru cauze care pun la îndoială independența și imparțialitatea sa. Cauzele de recuzare sunt cele prevăzute de lege pentru recuzarea judecătorilor. Poate constitui o cauză de recuzare și neîndeplinirea condițiilor de calificare sau a altor condiții privitoare la arbitri, prevăzute în convenția arbitrală.

(2) O parte nu poate recuza arbitrul pe care l-a numit decât pentru cauze survenite sau despre care a luat la cunoștință după numire.

Art. 23 – (1) Persoana care știe că în privința sa există o cauză de recuzare este obligată să înștiințeze părțile și ceilalți arbitri mai înainte de a fi acceptat însărcinarea de arbitru, iar dacă asemenea cauze survin după acceptare, de îndată ce le-a cunoscut.

(2) Această persoană nu poate participa la judecarea litigiului decât dacă părțile, înștiințate potrivit alineatului precedent, comunică în scris că înțeleg să nu ceară recuzarea. Chiar în acest caz, ea are dreptul să se abțină de la judecarea litigiului, fără ca abținerea să însemne recunoașterea cauzei de recuzare.

Art. 24 – (1) Recuzarea trebuie să fie cerută, sub sancțiunea decăderii, în termen de 10 zile de la data când partea a luat la cunoștință de numirea arbitrilor sau, după caz, de la survenirea cauzei de recuzare

(2) Cererea de recuzare se soluționează de tribunalul arbitral fără participarea arbitrilor recuzați, acesta fiind înlocuit de președintele Curții de Arbitraj sau de un arbitru desemnat de el.

(3) În cazul în care cererea de recuzare privește pe arbitrul unic, ea se soluționează de președintele Curții de Arbitraj sau de un arbitru desemnat de el.

(4) Dacă cererea de recuzare este admisă, arbitrul, supraarbitrul sau arbitrul unic va fi numit în conformitate cu prezentele Reguli.

(5) Prevederile art. 22 – 24 alin. 1 se aplică în mod corespunzător și experților și asistenților arbitrali. În acest caz, recuzarea se soluționează de tribunalul arbitral.

Art. 25 – Arbitrul este incompatibil să soluționeze un litigiu din motive care pun la îndoială independența și imparțialitatea lui:

- a) se afla într-o cauză de incompatibilitate prevăzută de Codul de procedura civilă pentru judecători;
- b) nu îndeplinește condițiile de calificare sau alte condiții prevăzute de convenția arbitrală;
- c) o persoană juridică al cărei asociat este sau în ale cărei organe de conducere se afla arbitrul are un interes în cauză;
- d) arbitrul are raporturi de muncă sau de serviciu ori legături comerciale directe cu una din părți, cu o societate comercială controlată de una din părți sau aflată sub un control comun cu aceasta;
- e) arbitrul a prestat consultanță uneia din părți, a asistat sau a reprezentat una din părți, ori a depus mărturie în una din fazele precedente ale procesului;
- f) arbitrul este avocat, înscris pe tabloul avocaților compatibili, și a desfășurat activități avocațiale, reprezintă sau a reprezentat o parte aflată în litigiul arbitral.

Art. 26 – În caz de vacantare pentru orice cauză – recuzare, revocare, abținere, renunțare, împiedicare, incompatibilitate, deces – și dacă nu s-a numit un supleant sau dacă acesta este împiedicat să își exercite însărcinarea, se va proceda la înlocuirea arbitrilor de către partea care l-a numit, în termen de 10 zile de când ea a luat cunoștință de survenirea unei asemenea împrejurări. Dacă partea nu numește un arbitru în acest termen, președintele Curții de Arbitraj desemnează noul arbitru. Dispozițiile de față se aplică în mod corespunzător și în ceea ce privește supraarbitrul.

Art. 27 – (1) Arbitrul este răspunzător de daune, în condițiile legii:

- a) dacă, după acceptare, renunța în mod nejustificat la însărcinarea de arbitru;
- b) dacă, fără motiv justificat, nu participa la judecarea litigiului sau săvârșește alte fapte de natură să întârzie nejustificat soluționarea litigiului, ori nu prezintă hotărârea în termenul stabilit de convenția arbitrală sau de

prezențele Reguli;

c) dacă nu respecta caracterul confidențial al arbitrajului, publicând sau divulgând date de care iau cunoștință în calitate de arbitru, fără a avea autorizația părților;

d) dacă încalca în mod flagrant îndatoririle ce îi revin.

(2) Săvârșirea vreuneia din faptele prevăzute la alineatul precedent atrage, în raport cu gravitatea faptei, revocarea arbitrului dintr-un anumit litigiu sau radierea lui de pe lista de arbitri. Revocarea se decide de către Colegiul de Conducere al Camerei de Comerț la propunerea președintelui Curții.

Art. 28 – (1) Tribunalul arbitral se consideră constituit pe dată acceptării însărcinării de supraarbitru ori, după caz, a acceptării de către arbitrul unic sau, când tribunalul arbitral este compus din mai mulți arbitri, pe data ultimei acceptări.

(2) Membrii tribunalului arbitral vor semna un angajament prin care, confirmând că au acceptat numirea, se obliga să îndeplinească misiunea de arbitru cu nepărtinire și cu respectarea strictă a Regulilor de față.

Art. 29 – (1) Din momentul constituirii, tribunalul arbitral este investit cu judecarea cererii de arbitraj și a celorlalte cereri privind procedura arbitrală, cu excepția cererilor care, prin dispoziții imperative ale legii, sunt de competența instanțelor judecătorești.

(2) Comunicarea de cereri, acte, informații în legătură cu litigiul se face prin Secretariatul Curții de Arbitraj, arbitrii neavând legătură directă cu părțile.

Art. 30 – (1) Dacă părțile nu au convenit altfel, tribunalul arbitral trebuie să pronunțe hotărârea în termen de cel mult șase luni de la data constituirii sale.

(2) Termenul se suspendă pe timpul soluționării excepției de neconstituționalitate sau al judecării unei cereri incidente adresate instanței judecătorești competente ori ale completării tribunalului arbitral potrivit art. 26, pe durata executării unei expertize, precum și în cazul suspendării litigiului în baza unei dispoziții legale.

(3) Părțile pot consimți oricând, în cursul litigiului, la prelungirea termenului arbitrajului, fie în scris, fie prin declarație orală, dată în fața tribunalului arbitral și consemnată în încheierea de ședință.

(4) De asemenea, tribunalul arbitral poate dispune, prin încheiere, pentru motive temeinice, prelungirea termenului arbitrajului cu cel mult patru luni.

(5) Termenul se prelungește de drept cu patru luni în cazul prevăzut de art. 59 precum și în cazul încetării personalității juridice sau al decesului uneia din părți.

(6) Depășirea termenelor prevăzute de prezentul articol nu poate să constituie un motiv de caducitate a arbitrajului, în afară de cazul în care una dintre părți a notificat celeilalte părți și tribunalului arbitral, până la prima zi de înfățișare, că înțelege să invoce caducitatea.

(7) Nu constituie cauza de caducitate și partea nu poate invoca depășirea termenului de soluționare a litigiului dacă prin propria sa atitudine a întârziat soluționarea litigiului. O astfel de constatare a tribunalului arbitral se consemnează în încheierea de ședință.

Art. 31 – Locul arbitrajului este la sediul Curții de Arbitraj. Părțile, de acord cu președintele Curții de Arbitraj pot conveni însă un alt loc.

Capitolul IV

Sesizarea tribunalului arbitral. Cererea de arbitrare. Întâmpinarea. Cererea reconvențională. Comunicarea actelor. Măsuri asiguratorii și măsuri vremelnice. Cheltuielile arbitrale

Art. 32 – Înainte de sesizarea tribunalului arbitral, partea interesată poate cere Secretariatului Curții de Arbitraj informațiile necesare și poate obține prezentele Reguli, lista arbitrilor și Normele privind taxele și cheltuielile arbitrale.

Art. 33 – (1) Tribunalul arbitral este sesizat de reclamant printr-o cerere scrisă, denumită cerere de arbitrare sau acțiune arbitrală, în care se vor arăta elementele necesare pentru identificarea părților, persoana care reprezintă pe reclamant, obiectul litigiului și valoarea pretențiilor, temeiurile de fapt și de drept, convenția arbitrală, numele arbitrului ales, dovada plății taxelor arbitrale, precum și orice alte elemente, pe care reclamantul le consideră pertinente și concludente.

(2) Orice înscris se depune în copie certificată de parte.

(3) Dacă cererea de arbitrare sau înscrisurile sunt formulate într-o limbă străină, tribunalul arbitral, din oficiu sau la cerere, poate obliga partea să prezinte o traducere a lor în limba română sau, în arbitrajul comercial internațional, într-o limbă de circulație internațională. Părțile pot solicita ca traducerea să fie efectuată pe cheltuiala lor, prin grija Secretariatului Curții.

Art. 34 – (1) Cererea se adresează Curții de Arbitraj și se depune împreună cu actele însoțitoare la registratură Curții.

(2) Data introducerii cererii de arbitrare se consideră ziua înregistrării acesteia la registratura Curții de Arbitraj, iar în cazul expedierii ei prin poștă, data prevăzută în stampila oficiului poștal de expediere.

Art. 35 – (1) În cazul în care cererea nu cuprinde toate mențiunile necesare, Secretariatul Curții de Arbitraj va înștiința, de îndată, pe reclamant să le completeze în mod corespunzător, într-un termen care nu va depăși 10 zile de la data primirii înștiințării.

(2) Dacă reclamantul nu a arătat în acțiune numele arbitrului, el îl va numi în termenul prevăzut la alineatul (1). În caz de neconformare, devin aplicabile în mod corespunzător dispozițiile art. 21 alineatele (2) și (3).

(3) Secretariatul va verifica, de asemenea, plata taxelor arbitrale, iar dacă acestea nu au fost plătite conform Normelor privind taxele și cheltuielile arbitrale, va comunica reclamantului cuantumul și modalitatea de plată a taxelor cuvenite.

(4) Dacă dovada plății taxelor arbitrale nu se face în condițiile comunicate de secretariat, cererea de arbitrare se restituie reclamantului.

Art. 36 – (1) În termen de cel mult cinci zile de la primirea cererii de arbitrare sau, după caz, de la expirarea termenului prescris de art. 35 (1), președintele Curții de Arbitraj fixează primul termen de arbitrare, pentru când

părțile vor fi citate. Acest termen nu poate fi mai mic de 30 de zile de la expedierea citațiilor.

(2) În cazul în care cererea de arbitrare nu a fost comunicată pârâtului direct de către reclamant, comunicarea acestei cereri, împreună cu actele însoțitoare, cu prezentele Reguli și cu lista de arbitri, se face la cererea reclamantului și odată cu citarea, de către Secretariatul Curții de Arbitraj. În acest caz, cererea se depune în atâtea exemplare câți parați sunt, precum și un exemplar pentru Curte.

Art. 37 – (1) Primind cererea de arbitrare, pârâtul va face întâmpinare, cuprinzând, pe de o parte numele arbitrului numit de el sau răspunsul la propunerea reclamantului privind soluționarea litigiului de un arbitru unic, precum și la persoana acestuia, iar, pe de altă parte excepțiile referitoare la cererea reclamantului, răspunsul în fapt și în drept la această cerere, probele propuse în apărare, precum și orice explicații și mențiuni determinate de cererea de arbitrare.

(2) În termen de 20 de zile de la primirea cererii de arbitrare, pârâtul va comunica reclamantului întâmpinarea împreună cu actele însoțitoare și, de asemenea, o va depune la Curtea de Arbitraj, arătând și dovada de comunicare.

(3) Necomunicarea sau nedepunerea întâmpinării nu înseamnă recunoașterea pretențiilor reclamantului.

(4) Dacă prin necomunicarea sau nedepunerea întâmpinării litigiul se amână, pârâtul va putea fi obligat la plata cheltuielilor cauzate de amânare.

(5) La cererea pârâtului, comunicarea întâmpinării se face de către Secretariatul Curții de Arbitraj. În acest caz, întâmpinarea, inclusiv actele însoțitoare, se depun în dublu exemplar.

Art. 38 – Secretariatul Curții de Arbitraj va urmări ca intervalul de timp între data înregistrării cererii de arbitrare și primul termen de arbitrare să nu depășească 60 de zile, în afară de cazul în care președintele prelungește acest termen pentru motive justificate.

Art. 39 – (1) Dacă pârâtul are pretenții împotriva reclamantului derivând din același raport juridic, el poate face cerere reconvențională.

(2) Cererea reconvențională va fi introdusă în cadrul termenului pentru depunerea întâmpinării sau cel mai târziu până la prima zi de înfățișare și trebuie să îndeplinească aceleași condiții ca și cererea principală. Ea se soluționează odată cu cererea principală. Când însă numai cererea principala este în stare de a fi soluționată, cererea reconvențională poate fi soluționată separat.

Art. 40 – Terții pot participa la procedura arbitrală dacă se întemeiază pe o convenție arbitrală, dacă efectele hotărârii arbitrale din speță pot fi extinse și la alți participanți ori dacă părțile în litigiu sunt de acord cu această participare.

Art. 41 – (1) Comunicarea prin Secretariatul Curții de Arbitraj a cererii de arbitrare, a citațiilor și a hotărârii arbitrale se face prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire sau prin poșta rapidă.

(2) Celelalte înscrisuri, precum și informațiile și diversele înștiințări pot fi făcute și prin scrisoare recomandată cu recipisa poștală de predare, prin poșta rapidă, poșta electronică, telegramă, telex, telefax sau orice alt mijloc de comunicare ce permite stabilirea probei comunicării și a textului transmis. În cazul comunicărilor telefonice, asistentul arbitral va face mențiuni în dosar, precizând dată, ora convorbirii și persoana cu care a vorbit.

(3) Înscrisurile comunicate părților se consideră înmânate și în cazul în care destinatarul a refuzat primirea sau nu s-a prezentat la oficiul poștal pentru a le ridica, deși există dovada avizării sale.

(4) Orice înscris poate fi înmănat și personal părții sau reprezentantului ei, sub semnătură certificată de asistentul arbitral sau de un agent al Curții de Arbitraj, cu precizarea datei înmânării.

(5) Comunicările se fac, după caz, la adresa indicată de parte în cererea de arbitrare sau întâmpinare ori în contractul sau corespondența dintre părți. Orice schimbare de adresă nu va fi luată în considerare dacă nu a fost adusă la cunoștință, în scris, celeilalte părți și tribunalului arbitral.

(6) Dovezile de comunicare se depun la dosar.

Art. 42 – (1) Înaintea sau în cursul arbitrajului, oricare dintre părți poate cere instanței judecătorești competente să încuviințeze măsuri asiguratorii și măsuri vremelnice cu privire la obiectul litigiului sau să constate anumite împrejurări de fapt. La această cerere se vor anexa, în copie, cererea de arbitrare și convenția arbitrală.

(2) Încuviințarea acestor măsuri va fi adusă la cunoștința tribunalului arbitral de către partea care le-a cerut.

Art. 43 – În cursul arbitrajului, măsurile asiguratorii și măsurile vremelnice, ca și constatarea anumitor împrejurări de fapt pot fi încuviințate și de tribunalul arbitral, în condițiile legii. În caz de împotrivire, executarea acestor măsuri se solicită instanței judecătorești competente.

Art. 44 – (1) Cheltuielile arbitrare cuprind: taxa arbitrală, cheltuielile de administrare a probelor, de traducere a actelor și a dezbaterilor, onorariile arbitrilor, onorariile avocaților, ale experților și consilierilor și alte cheltuieli necesitate de arbitrajul litigiului.

(2) Taxele arbitrale remunerează serviciile prestate de Curtea de Arbitraj în organizarea și desfășurarea arbitrajului.

(3) Cuantumul onorariilor stabilite la art. 1 alin. (1) A, B din Normele privind taxele și cheltuielile arbitrale se aplică pentru un singur arbitru.

(4) Cheltuielile arbitrale se stabilesc și se plătesc conform Normelor privind taxele și cheltuielile arbitrale aprobate de Colegiul de Conducere al Camerei de Comerț și Industrie a Municipiului București. De principiu, reclamantul și pârâtul plătesc taxele arbitrare în cote egale. Dacă pârâtul nu plătește respectiva cotă, aceasta poate fi plătită de reclamant în termen de 10 zile de la refuzul pârâtului.

(5) Dacă taxele arbitrale și celelalte cheltuieli arbitrale nu se plătesc conform acestor Norme, nu se va da curs cererii respective sau procedurii arbitrale.

(6) Cheltuielile arbitrale se suportă potrivit înțelegerii dintre părți.

(7) În lipsa unei asemenea înțelegeri, cheltuielile arbitrale se suportă de partea care a pierdut litigiul, integral dacă cererea de arbitrare este admisă în totalitate. Dacă cererea de arbitrare este admisă în parte, cheltuielile reprezentând taxele arbitrale va fi acordată prin raportare la pretențiile admise. Tribunalul arbitral va acorda celelalte cheltuieli în măsura în care va aprecia că sunt justificate, în funcție de împrejurările cauzei.

(8) Tribunalul arbitral poate obliga, la cerere, partea din a cărei culpa s-au cauzat celelalte părți cheltuieli inutile, la plata acestora cu titlu de despăgubiri.

Capitolul V

Dezbaterea litigiului

Art. 45 – (1) Părțile pot participa la dezbaterile litigiului personal sau prin reprezentanți și pot fi asistate de avocați, consilieri, interpreți sau alte persoane.

(2) Cu acordul părților și cu încuviințarea tribunalului arbitral, la ședințele de dezbateri a litigiului pot participa și alte persoane.

Art. 46 – (1) Neprezentarea părții citate nu împiedică dezbaterile litigiului, afară numai dacă partea lipsă nu va solicita, prin cerere primită de tribunalul arbitral cel mai târziu în preziua dezbaterii, amânarea litigiului pentru motive temeinice, înștiințând în același timp și cealaltă parte. Amânarea se poate acorda o singură dată.

(2) Partea care a fost prezentă sau reprezentată la un termen nu va fi citată în tot cursul arbitrajului, fiind presupus că ea cunoaște termenele următoare, afară de cazul în care se prevede altfel în prezentele Reguli.

(3) Termenul luat în cunoștință sau pentru care au fost trimise citațiile nu poate fi preschimbat decât pentru motive temeinice și cu citarea părților.

(4) Când procedura de citare este legal îndeplinită, judecata, chiar și asupra fondului, poate continua în ziua sau la termene scurte, succesive, date în cunoștință părților.

Art. 47 – Oricare dintre părți poate cere, în scris, ca soluționarea litigiului să se facă în lipsa sa, pe baza actelor de la dosar.

Art. 48 – Dacă ambele părți, deși legal citate, nu se prezintă la termen, tribunalul arbitral va soluționa litigiul, afară de cazul în care s-a cerut amânarea pentru motive temeinice. Tribunalul arbitral poate, de asemenea, să amâne soluționarea litigiului citând părțile, dacă apreciază că este necesară prezența lor la dezbateri ori administrarea unor probe.

Art. 49 – (1) Fiecare dintre părți are sarcina să dovedească faptele pe care își întemeiază în litigiu pretenția sau apărarea.

(2) În vederea soluționării litigiului, tribunalul arbitral poate cere părților explicații scrise cu privire la obiectul cererii și faptele litigiului și poate dispune administrarea oricărei probe prevăzute de lege.

(3) Administrarea probelor se efectuează în ședința tribunalului arbitral.

(4) Ascultarea martorilor și experților se face fără prestare de jurământ.

(5) Tribunalul arbitral nu poate să recurgă la mijloace de constrângere și nici să aplice sancțiuni martorilor sau experților. Pentru luarea acestor măsuri părțile se pot adresa instanței judecătorești competente.

(6) Aprecierea probelor se face de arbitri potrivit intimei lor convingeri.

Art. 50 – (1) Excepțiile privind existența sau validitatea convenției arbitrale, constituirea tribunalului arbitral, limitele însărcinării arbitrilor precum și orice altă excepție trebuie ridicată, sub sancțiunea decăderii, prin întâmpinare sau cel mai târziu la prima zi de înfățișare.

(2) Excepțiile de ordine publică pot fi ridicate oricând în cursul litigiului arbitral.

Art. 51 – (1) Excepția de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele poate fi ridicată la cererea oricăreia dintre

părți sau, din oficiu de către tribunalul arbitral, în condițiile legii privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

(2) Sesizarea Curții Constituționale se dispune de tribunalul arbitral printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților și opinia tribunalului arbitral asupra excepției și va fi însoțită de dovezile depuse de părți. Dacă excepția a fost ridicată din oficiu, încheierea trebuie motivată, cuprinzând și susținerile părților, precum și dovezile necesare.

(3) Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară dispozițiilor legii de organizare și funcționare a Curții Constituționale, tribunalul arbitral o va respinge printr-o încheiere motivată, fără a mai sesiza Curtea Constituțională.

(4) Încheierea de sesizare, împreună cu anexele, se transmit Curții Constituționale cu scrisoarea președintelui Curții de Arbitraj.

Art. 52 – (1) Orice cereri și memorii ale părților și orice înscrisuri vor fi depuse cel mai târziu până la prima zi de înfățișare.

(2) Tribunalul arbitral poate admite, în condițiile legii, administrarea de probe la cererea unei părți, numai dacă asemenea probe au fost solicitate prin cererea de arbitraj sau prin întâmpinarea ori prin memoriile depuse anterior primei zile de înfățișare și comunicate celeilalte părți. Probele care nu au fost cerute în aceste condiții nu vor mai putea fi invocate în cursul arbitrajului afară de cazurile în care:

- a) necesitatea probei ar reieși din dezbateri;
- b) administrarea probei nu pricinuieste amânarea soluționării litigiului.

Art. 53 – (1) Neregularitatea vreunui act de procedură se acoperă dacă partea nu a invocat-o la prima zi de înfățișare ce a urmat după aceasta neregularitate și înainte de a pune concluzii în fond.

(2) Nimeni nu poate invoca neregularitatea pricinuită prin propriul său fapt.

Art. 54 – (1) Dezbaterile arbitrale vor fi consemnate într-o încheiere de ședință.

(2) Orice dispoziție a tribunalului arbitral va fi consemnată în încheiere și va fi motivată.

(3) Încheierea de ședință va cuprinde, pe lângă arătarea componenței tribunalului arbitral și a asistentului arbitral, identificarea părților și a reprezentanților lor, precum și a altor participanți la dezbateri, următoarele mențiuni:

- a) o scurtă descriere a desfășurării ședinței;
- b) cererile și susținerile părților;
- c) motivele pe care se sprijină măsurile dispuse;
- d) dispozitivul;
- e) semnăturile arbitrilor și a asistentului arbitral.

(4) Părțile au dreptul să ia cunoștință de conținutul încheierilor, ca și de actele dosarului.

(5) La cererea părților sau din oficiu, tribunalul arbitral poate îndrepta sau completa încheierea de ședință printr-o altă încheiere, în ședință următoare celei a cărei încheiere se cere completată sau rectificată.

(6) Părților li se comunică, la cerere, copie de pe încheierea de ședință.

Capitolul VI

Hotărârea arbitrală

Art. 55 - (1) Procedura arbitrală ia sfârșit prin pronunțarea unei hotărâri arbitrale, denumită sentință arbitrală.

(2) Dacă pârâtul recunoaște o parte din pretențiile reclamantului, tribunalul arbitral, poate da o sentință parțială în măsură recunoașterii.

(3) Dacă reclamantul renunța la arbitrare sau la însuși dreptul pretins, mai înainte de constituirea tribunalului arbitral, procedura arbitrală se încheie printr-o încheiere a președintelui Curții de Arbitraj. După constituirea tribunalului arbitral, în astfel de situații procedura se încheie prin pronunțarea unei sentințe arbitrale.

Art. 56 – (1) Curtea de Arbitraj soluționează litigiul în temeiul contractului și al normelor de drept aplicabile, ținând seama și de uzanțele comerciale.

(2) Pe baza acordului expres al părților, tribunalul arbitral poate soluționa litigiul în echitate.

Art. 57 – (1) De îndată ce tribunalul arbitral va considera că toate împrejurările cauzei sunt suficient lămurite, închide dezbaterile trecând la deliberare și luarea hotărârii în ședință secretă, cu participarea tuturor membrilor săi.

(2) Pronunțarea hotărârii poate fi amânată cu cel mult 30 de zile.

Art. 58 Când tribunalul arbitral este compus dintr-un număr fără soț de arbitri, hotărârea se ia, dacă nu se întrunește unanimitatea, cu majoritate de voturi. Arbitrul care a avut o altă părere își va redacta și va semna opinia separată, cu arătarea considerentelor pe care se sprijină.

Art. 59 - Dacă în cadrul deliberării și mai înainte de pronunțarea hotărârii, tribunalul arbitral consideră că sunt necesare noi lămuriri, litigiul poate fi repus pe rol în vederea unor dezbateri suplimentare, stabilindu-se un nou termen de arbitrare, cu citarea părților, sub condiția încadrării în termenul arbitrajului prevăzut de art. 30.

Art. 60 – (1) Îndată după deliberare și stabilirea soluției se întocmește dispozitivul sentinței, care se semnează de toți membrii tribunalului arbitral, precum și de asistentul arbitral.

(2) Dacă există opinie separată, ea se va menționa în dispozitiv și se va motiva separat.

Art. 61 – (1) Sentința arbitrală se redactează în scris.

(2) Dacă unul dintre arbitri este împiedicat să semneze hotărârea, se va face mențiune despre cauza împiedicării, cu confirmarea, sub semnătura, a supraarbitrului, iar în cazul împiedicării supraarbitrului, sub semnătură președintelui Curții de Arbitraj.

Art. 62 – (1) Erorile sau omisiunile cu privire la numele, calitatea și susținerile părților sau cele de calcul, precum și orice alte erori materiale din sentința arbitrală sau din încheiere pot fi îndreptate din oficiu sau la cererea oricăreia din părți. Cererea se formulează în termen de 15 zile de la data primirii sentinței, iar în cazul încheierilor, cel mai târziu la termenul următor.

(2) Tribunalul arbitral se pronunță asupra cererii prin încheiere. Părțile vor fi citate numai dacă tribunalul arbitral

socotește că este necesar să dea anumite lămuriri.

(3) Încheierea, se va atașa la sentința, atât în dosarul litigiului, cât și în dosarul de hotărâri al Curții de Arbitraj.

Art. 63 – (1) În cazul în care sunt necesare lămuriri cu privire la înțelesul, întinderea sau executarea dispozitivului sentinței arbitrale ori aceasta cuprinde dispoziții potrivnice, oricare dintre părți poate cere tribunalului arbitral care a pronunțat sentința să lămurească dispozitivul sau să înlăture dispozițiile potrivnice, în termen de 15 zile de la data primirii sentinței.

(2) Tribunalul arbitral va rezolva cererea de urgență, prin încheiere, cu citarea părților. Prevederile art. 62 alin. 3 se aplică în mod corespunzător.

Art. 64 – (1) Dacă prin sentința dată, tribunalul arbitral a omis să se pronunțe asupra unui capăt de cerere principal sau accesoriu ori asupra unei cereri conexe sau incidentale, se poate cere completarea sentinței în termen de 15 zile de la data primirii ei.

(2) Cererea se soluționează de urgență, cu citarea părților, prin sentința separată. Prevederile art. 62 alin. 3 se aplică în mod corespunzător.

(3) Dispozițiile prezentului articol se aplică și în cazul când tribunalul arbitral a omis să se pronunțe asupra cererilor martorilor, experților, traducătorilor, interpreților sau apărătorilor, cu privire la drepturile lor.

Art. 65 - (1) Încheierile pronunțate în temeiul art. 62 și 63, ca și sentința arbitrală pronunțată potrivit art. 64 pot fi desființate numai prin acțiune în anulare.

(2) Părțile nu pot fi obligate la plata cheltuielilor legate de îndreptarea, lămurirea sau completarea hotărârii.

Art. 66 - Sentința arbitrală va fi comunicată părților în cel mult o lună de la data pronunțării ei.

Capitolul VII

Caracterul și executarea sentinței arbitrale.

Desființarea sentinței arbitrale.

Art. 67 - (1) Sentința arbitrală este definitivă și obligatorie. Ea se aduce la îndeplinire de bună voie, de partea împotriva căreia s-a pronunțat, de îndată sau în termenul arătat în hotărâre.

(2) Sentința arbitrală comunicată părților are efectele unei hotărâri judecătorești definitive.

(3) Sentința arbitrală constituie titlu executoriu și se execută silit potrivit dispozițiilor Codului de procedura civilă, întocmai ca o hotărâre judecătorească.

Art. 68 – Sentința arbitrală poate fi desființată numai prin acțiune în anulare, pentru motivele arătate de Codul de procedura civilă (art. 608).

(1) Nu pot fi invocate ca motive pentru anularea hotărârii arbitrale neregularitățile care nu au fost invocate potrivit art. 592. alin (1) și (2) sau care pot fi remediate pe calea prevăzută de art. 604 din Codul de procedura civilă.

(3) Pentru dovedirea motivelor de anulare nu pot fi aduse ca probe noi decât înscrisuri.

Art. 69 – (1) Părțile nu pot renunța prin convenția arbitrală la dreptul de a introduce în acțiunea în anulare împotriva hotărârii arbitrale.

(2) Renunțarea la acest drept se poate face, însă, după pronunțarea hotărârii arbitrale.

Art. 70 - Acțiunea în anulare poate fi introdusă în termen de o lună de la data comunicării hotărârii arbitrale, direct la instanță competentă potrivit art. 610 din Codul de procedura civilă.

Capitolul VIII

Dispoziții speciale privind arbitrajul comercial internațional

Art. 71 - (1) În litigiile comerciale internaționale se aplică, pe lângă Regulile de față, și dispozițiile convențiilor internaționale la care România este parte.

(2) Părțile sunt libere să opteze, fie pentru prezentele Reguli, fie pentru alte reguli de procedura arbitrală. În cazul în care părțile au optat pentru Regulamentul de Arbitraj al Comisiei Națiunilor Unite pentru Dreptul Comercial Internațional (UNCITRAL), autoritatea de nominare a arbitrilor este președintele Curții de Arbitraj.

Art. 72 – (1) Părțile sunt libere să determine, prin înțelegerea lor, legea aplicabilă fondului litigiului.

(2) În lipsa unei atare determinări, se aplica legea stabilită de tribunalul arbitral pe baza normelor conflictuale pertinente.

Art. 73 – (1) Prin convenția arbitrală, părțile pot stabili că locul arbitrajului să fie în România sau în altă țară.

(2) Tribunalul arbitral poate delibera în orice loc considerat potrivit.

Art. 74 – (1) În arbitrajul comercial internațional care se judecă în România sau potrivit legii române, tribunalul arbitral va fi compus dintr-un număr impar de arbitri, fiecare dintre părți având dreptul să numească un număr egal de arbitri, cetățeni romani sau străini.

(2) După constituirea tribunalului arbitral și, dacă este cazul, după completarea dosarului, supraarbitrul fixează termenul de dezbatere al litigiului, pentru când părțile vor fi citate. Acest prim termen nu poate fi mai mic de 45 de zile de la data expedierii citației.

Art. 75 – (1) În arbitrajul comercial internațional, durata termenelor prevăzute de art. 18 alin. (1) lit. b, art. 30 alin. (1) și alin. 5, art 36 alin. (1) și art. 63 se dublează.

(2) Dacă părțile nu au convenit altfel, tribunalul arbitral pronunța hotărârea, de regulă, în termen de cel mult 12 luni de la data constituirii sale.

Art. 76 – (1) Dezbaterile litigiului în fața tribunalului arbitral se face în limba stabilită prin convenția arbitrală sau, dacă nu s-a prevăzut nimic în această privință ori nu a intervenit o înțelegere ulterioară, într-o limbă de circulație internațională stabilită de tribunalul arbitral.

(2) Părțile pot utiliza interpreți.

Capitolul IX

Dispoziții speciale privind arbitrajul ad-hoc

Art. 77 – (1) În cazul unui arbitraj ad-hoc organizat de părți pentru soluționarea unui litigiu determinat, Curtea de Arbitraj le poate acorda asistență, la cererea lor comună sau a uneia dintre ele, urmată de acceptarea celeilalte părți, formulate în scris și cu plata taxelor arbitrale.

(2) Asistența Curții de Arbitraj în arbitrajul ad-hoc constă în următoarele activități sau numai în unele dintre ele, potrivit înțelegerii cu părțile:

a) numirea, în conformitate cu convenția arbitrală, cu Regulile de procedura convenită de părți sau cu prezentele Reguli de procedură, a arbitrilor și a supraarbitrului și, în general, îndeplinirea sau după caz, verificarea îndeplinirii formalităților de constituire a tribunalului arbitral, precum și evaluarea onorariile arbitrilor astfel numiți;

b) punerea la dispoziția părților a prezentelor Reguli de procedura arbitrală, precum și a unei liste de arbitri, ambele având caracter facultativ pentru părți;

c) furnizarea, la cererea arbitrilor, de date, informații sau documentații referitoare la soluțiile doctrinare și jurisprudențiale într-o anumită problemă;

d) asigurarea accesului la serviciile de secretariat ale arbitrajului, constând în operațiuni privind primirea, înregistrarea și evidența corespondenței, citarea părților și comunicarea actelor, emiterea diverselor înștiințări către părți și arbitri, consemnarea dezbaterilor în încheieri de ședință, îndosărierea actelor, întocmirea și păstrarea registrelor, precum și orice alte asemenea lucrări necesare bunei desfășurări a arbitrajului;

e) asigurarea unui spațiu corespunzător pentru desfășurarea procesului arbitral;

f) urmărirea și facilitarea arbitrajului astfel încât aceasta să se desfășoare în bune condiții și să se finalizeze în termenul stabilit;

g) examinarea, la cerere, a proiectului de hotărâre arbitrală sub aspectul formei și/sau al unor probleme de drept, fără însă a se impune asupra libertății de decizie a arbitrilor.

Capitolul X

Scoaterea de pe rol a litigiului. Perimarea

Art. 78 – (1) În cazul în care desfășurarea normală a litigiului este împiedicată din vina reclamatului prin neîndeplinirea obligațiilor prevăzute de prezentele Reguli, i se va face o înștiințare scrisă, prin care i se indică obligațiile ce îi revin, termenul pentru aducerea lor la îndeplinire, precum și consecințele neconformării.

(2) Dacă reclamantul, în 15 zile de la primirea înștiințării nu răspunde sau nu se conformează obligațiilor ce îi revin în termenul stabilit, litigiul se scoate de pe rol prin rezoluția Președintelui Curții de Arbitraj, iar acțiunea arbitrală se restituie reclamantului, taxele arbitrale rămânând bine plătite.

Art. 79 – (1) Cererea de arbitrare se perimă de drept dacă a rămas în nelucrare din vina părții timp de șase luni.

(2) Perimarea se constată din oficiu sau la cererea părții interesate. În ambele cazuri, Președintele Curții de Arbitraj fixează termen și dispune citarea de urgență a părților, precum și întocmirea de către Secretariat a unui referat asupra actelor de procedură în legătură cu perimarea.

(3) Dacă procedura de citare a uneia dintre părți nu a fost îndeplinită din cauză că adresa acestuia nu este cunoscută ori s-a mutat fără a cunoaște nouă adresă sau refuză primirea, ori se constată lipsa oricărei persoane la domiciliul sau sediul indicat în actele dosarului, această parte va fi citată în procedura de perimare prin afișare la ușa Curții de Arbitraj ori printr-o publicație de circulație internă sau internațională, după natura litigiului.

Capitolul XI

Dispoziții finale

Art. 80 – (1) Prezentele Reguli se completează cu dispozițiile de drept comun ale Codului de procedură civilă română în măsură în care acestea sunt compatibile cu arbitrajul și cu natura litigiului.

(2) Anexa 1 face parte integrantă din prezentele reguli.

Art. 81 Regulile de față intra în vigoare pe data de 27 martie 2017.

DECLARAȚIE de acceptare, independență, imparțialitate și disponibilitate

Doamna/Domnul.....de profesie.....,
Înscriș/neînscriș pe Lista de arbitri a Curții de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a Municipiului București.

1) Accept/Refuz de a îndeplini misiunea de arbitru:

- Accept să fac parte din tribunalul arbitral ce va soluționa litigiul înregistrat la Curtea de Arbitraj sub nr. /,

în calitate(arbitru/supraarbitru)

- Refuz să fac parte din tribunalul arbitral ce va soluționa litigiul înregistrat la Curtea de Arbitraj sub nr..... /(în acest caz, se va proceda numai la semnarea și datarea prezentei declarații).

2) Voi respecta Regulile de procedura arbitrală ale Curții de Arbitraj, ale celor convenite de părți sau stabilite de tribunalul arbitral, după caz.

- Am luat cunoștință de Regulile de procedura arbitrală aplicabile procesului arbitral.

3) Sunt independent față de părțile în litigiu și voi fi imparțial în măsurile pe care le voi lua în cursul desfășurării litigiului și în sentința la pronunțarea căreia voi participa.

- Nu mă aflu în niciuna dintre cauzele de incompatibilitate prevăzute de Regulile de procedura arbitrală aplicabile procesului arbitral.

- Consider că pot să îmi îndeplinesc misiunea de arbitru în mod independent și cu imparțialitate, dar înțeleg să declar următoarele împrejurări:

.....

4) Disponibilitate:

- Confirm, pe baza informațiilor pe care le dețin în acest moment, că sunt în măsură să dedic timpul necesar desfășurării și finalizării procedurii arbitrale în timpul afectat acestora potrivit Regulilor de procedura aplicabile.

Semnătura

Data